

Cauza C-489/19 PPU

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

26 iunie 2019

Instanța de trimitere:

Kammergericht Berlin (Germania)

Data deciziei de trimitere:

26 iunie 2019

Reclamant:

Generalstaatsanwaltschaft Berlin

KAMMERGERICHT [Tribunalul Regional Superior]

Ordonanță

[*omissis*]

în cauza privind extrădarea

cetățeanului
NJ,

algerian

în prezent în arest preventiv în penitenciarul Moabit, într-o altă
cauză

[*omissis*],

alias

[*omissis*],

Secția a 4-a penală a Kammergericht Berlin [Tribunalul Regional Superior din
Berlin, Germania] a hotărât la 26 iunie 2019 – [*omissis*]:

1. Se amână decizia privind admisibilitatea cererii de extrădare.
2. Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 TFUE, următoarea întrebare preliminară: **[OR 2]**

Dependența de instrucțiuni a unui parchet împiedică emiterea în mod valabil a unui mandat european de arestare de către acesta chiar și în cazul în care decizia respectivă face obiectul unui control jurisdicțional exhaustiv înainte de executarea mandatului european de arestare?

3. Se solicită ca trimiterea preliminară să fie judecată potrivit procedurii de urgență, în conformitate cu articolul 107 din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție.

4. În ceea ce privește condițiile detenției, date fiind motivele pentru care au fost dispuse, nu intervine nicio modificare.

5. [omissis][numirea unui avocat pentru persoana urmărită]

6. [omissis][numirea unui interpret pentru persoana urmărită]

Motive:

1 I. Situația de fapt:

Prin transmiterea unui mandat european de arestare, autoritățile austriece au solicitat arestarea persoanei urmărite în scopul extradării în vederea urmăririi penale. Începând din 14 mai 2019, persoana urmărită se află în arest preventiv, sub acuzația de furt, în cadrul procedurii [omissis] Amtsanwaltschaft Berlin [Parchetul Districtual din Berlin]. Cu ocazia audierii sale în fața instanței la 24 mai 2019, în conformitate cu articolele 22 și 28 din [Legea privind asistența judiciară reciprocă în materie penală (denumită în continuare „IRG”), acesta a declarat că nu este de acord cu extradarea simplificată (articolul 41 din IRG); în schimb, a renunțat la respectarea principiului specialității [articolul 27 din [Decizia-cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, denumită în continuare „Decizia-cadru 2002/584”]]. Prin ordonanța din 29 mai 2019, instanța de trimitere (ca urmare a îndoielilor referitoare la autoritatea care a emis mandatul european de arestare [OR 3]) a dispus numai plasarea în detenție provizorie în vederea extradării împotriva persoanei urmărite, în legătură cu care este menționată o detenție concomitentă. Generalstaatsanwaltschaft Berlin [Parchetul General din Berlin] a solicitat ca extradarea să fie declarată admisibilă [articolul 29 alineatul (1) din IRG]. Instanța de trimitere a amânat decizia cu privire la această solicitare și a adresat Curții de Justiție a Uniunii Europene întrebarea [omissis] [menționată anterior].

2 1. Mandatul european de arestare emis de Staatsanwaltschaft Wien [Parchetul din Viena, Austria] la 16 mai 2019 – [omissis] –, confirmat pe cale judiciară prin decizia Landesgericht Wien [Tribunalul Regional din Viena, Austria] din 20 mai 2019, este, din punctul de vedere al conținutului, în conformitate cu cerințele articolului 83a alineatul (1) din IRG. El subliniază că împotriva persoanei urmărite există un ordin de arestare al Staatsanwaltschaft Wien din 14 mai 2019, aprobat de

către aceeași instanță la 16 mai 2019, cu privire la același dosar, prin care persoana urmărită este acuzată de săvârșirea, în Viena, a următoarelor infracțiuni:

- 3 a) La 9 august 2018, acesta ar fi intrat prin efracție, împreună cu un coautor, într-un autocar al întreprinderii SQ Equipment Leasing Polska, din care ar fi furat o cameră cu etui, două rucsacuri, un portmoneu și 1.000 CNY în numerar. De asemenea, ar fi ascuns cardul de credit aparținând uneia dintre victime.
- 4 b) La 10 august 2018 acesta ar fi intrat prin efracție, împreună cu un coautor, într-un autocar al întreprinderii W.E. Blaschitz, de unde ar fi furat diferite lucruri de valoare, fugind însă fără acestea, întrucât au fost descoperiți de un terț, pe care l-au determinat să nu îi urmărească, amenințându-l cu un cuțit.
- 5 c) La 17 august 2018, acesta, împreună cu un coautor, ar fi furat o geantă cu un portmoneu, un telefon mobil și o pereche de ochelari, în valoare totală de 950 euro, precum și 50 euro în numerar, luând asupra sa geanta, în timp ce coautorul distrăgea atenția soțului persoanei vătămate. **[OR 4]**
- 6 d) La 18 august 2018, acesta ar fi intrat prin efracție, împreună cu un coautor, într-un autoturism străin, prin spargerea unuia dintre geamurile laterale, pentru a fura diferite lucruri de valoare, însă nu au găsit nimic.
- 7 2. Extrădarea persoanei urmărite este, de asemenea, admisibilă în principiu.
- 8 Faptele care îi sunt imputate sunt fapte penale care pot atrage extrădarea (articolele 3 și 81 din IRG), nefiind necesar ca, în ceea ce privește acuzația de furt (calificat, parțial tentativă de furt), să se examineze dubla incriminare în conformitate cu articolul 81 punctul 4 din IRG, din moment ce în temeiul dreptului din statul solicitant, sunt în discuție infracțiuni enumerate la articolul 2 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584, care sunt pasibile de o pedeapsă maximă privativă de libertate care nu poate fi mai mică de trei ani. Celelalte acțiuni atrag răspunderea penală atât în temeiul dreptului din statul solicitant [articolul 105 alineatul (1), articolul 241e alineatul (3) din Codul penal austriac], cât și în temeiul dreptului german [articolul 240, articolul 274 alineatul (1) punctul 1 din Codul penal], fiind pasibile, în temeiul dreptului statului solicitant, de o pedeapsă maximă privativă de libertate care nu poate fi mai mică de douăsprezece luni.
- 9 Nu sunt evidente obstacole în calea extrădării persoanei urmărite.

10 II. Motivarea întrebării preliminare

Ca urmare a Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene din 27 mai 2019 în cauzele conexe împotriva lui OG (C-508/18) și împotriva lui PI (C-82/19 PPU), instanța de trimitere se consideră împiedicată să declare admisibilă extrădarea pe baza mandatului european de arestare emis de Staatsanwaltschaft Wien. Cu toate acestea, instanța se îndoiește că această hotărâre trebuie să se aplice, de asemenea, în cazul parchetelor austriece.

- 11 1. Conform articolului 2 alineatul (1) din Legea austriacă privind parchetele (StAG), parchetele austriece sunt **[OR 5]** supuse obligației de a urma instrucțiuni. Articolul 2 alineatul (1) din StAG are următorul cuprins:
- 12 La sediul fiecărui Landesgericht [Tribunal Regional] specializat în materie penală, funcționează câte un parchet, iar la sediul fiecărui Oberlandesgericht [Tribunal Regional Superior] și la sediul Oberster Gerichtshof [Curtea Supremă], procuratura generală. Parchetele se află în subordinea directă a parchetelor superioare, iar acestea, precum și procuratura generală, în subordinea directă a ministrului federal al justiției, fiind obligate să urmeze instrucțiunile acestora.
- 13 Conform criteriilor impuse de Hotărârea menționată a Curții de Justiție din 27 mai 2019, un parchet austriac nu poate fi autoritate emitentă în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584.
- 14 2. Cu toate acestea, procedura privind emiterea unui mandat european de arestare în Austria diferă de situația de fapt care stă la baza Hotărârii Curții de Justiție din 27 mai 2019 prin faptul că, în temeiul dreptului austriac, parchetele nu decid singure cu privire la emiterea mandatului european de arestare.
- 15 Articolul 29 din Legea austriacă privind cooperarea judiciară în materie penală cu statele membre ale Uniunii Europene (EU-JZG) prevede aprobarea judiciară – care a avut loc și în cauza de față – a mandatului european de arestare. Articolul 29 alineatul (1) prima teză din EU-JZG are următorul cuprins:
- 16 Parchetul dispune arestarea pe baza unui mandat european de arestare aprobat de instanță și inițiază, dacă este cazul, emiterea unei alerte privind persoana căutăată în Sistemul de Informații Schengen în conformitate cu articolul 95 din [Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, denumită în continuare „Convenția Schengen”] de către autoritățile competente în materie de securitate, atunci când există motive pentru a lansa căutarea persoanei în vederea arestării în cel puțin un stat membru.
- 17 Procedura de aprobare judiciară este guvernată de articolul 105 din Codul de procedură penală austriac (StPO): **[OR 6]**
- 18 (1) Instanța va decide în legătură cu impunerea și menținerea arestului preventiv, precum și cu aprobarea anumitor altor măsuri coercitive. Pentru punerea în aplicare a unei măsuri aprobate de aceasta [articolul 101 alineatul (3)], instanța va stabili un termen la expirarea căruia – dacă termenul nu a fost utilizat – aprobarea își pierde valabilitatea. În cazul este dispusă emiterea unei alerte în vederea arestării, în conformitate cu articolul 169, în termen nu va fi inclusă perioada de valabilitate a alertei, însă parchetul trebuie să verifice cel puțin o dată pe an dacă mai sunt îndeplinite condițiile de arestare.
- (2) În măsura în care este necesar din motive de drept sau de fapt pentru a decide cu privire la o cerere formulată în conformitate cu alineatul (1), instanța poate să dispună sau să efectueze din oficiu și alte investigații ale Poliției

- judiciare. Aceasta poate solicita, de asemenea, Parchetului și Poliției judiciare clarificări cu privire la faptele din dosar și prezentarea unui raport privind punerea în aplicare a măsurii aprobate și a celorlalte investigații. După impunerea arestului preventiv, instanța poate dispune ca, ulterior, să îi fie prezentate de asemenea copii ale înscrisurilor din dosar prevăzute la articolul 52 alineatul (2) punctele 2 și 3.
- 19 În cadrul acestui control judiciar, trebuie să se țină seama de principiile legalității și proporționalității prevăzute la articolul 5 alineatele (1) și (2) din StPO:
- 20 (1) În exercitarea competențelor lor și în colectarea probelor, Poliția judiciară, parchetul și instanța pot să interfereze cu drepturile persoanelor numai în măsura în care acest lucru este prevăzut în mod expres prin lege și le este necesar pentru a-și îndeplini atribuțiile. Orice afectare a drepturilor generată de această interferență trebuie să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii, cu gradul de suspiciune și cu rezultatul urmărit.
- (2) Poliția judiciară, Parchetul și instanța trebuie să aleagă, dintre mai multe acțiuni de investigare și măsuri coercitive prin care obiectivul poate fi atins, pe cele care afectează cel mai puțin drepturile persoanelor în cauză. Competențele acordate de lege trebuie exercitate, în fiecare etapă a procedurii, astfel încât să se evite atragerea inutilă a atenției, să fie respectată demnitatea persoanelor în cauză și să fie protejate drepturile și interesele legitime ale acestora.
- 21 Aprobarea judiciară poate face obiectul unui recurs în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din StPO.
- 22 3. Guvernul austriac consideră, potrivit declarației date de acesta ulterior Hotărârii Curții de Justiție din 27 mai 2019, că hotărârea [OR 7] nu se aplică Austriei, întrucât procedura menționată anterior corespunde punctului 75 din hotărâre. Instanța de trimitere nu este de acord cu această abordare, deoarece consideră că cerințele stabilite la punctele 74 și 75 din hotărâre nu trebuie să fie îndeplinite în mod alternativ – așa cum consideră în mod evident guvernul austriac –, ci în mod cumulativ.
- 23 Cu toate acestea, instanța de trimitere consideră că procedura austriacă, în cadrul căreia Parchetul, care apare pe plan extern ca autoritate emitentă în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584, nu are, potrivit dreptului național, în mod efectiv, puterea de a decide singur cu privire la emiterea mandatului european de arestare, ci aceasta revine, mai curând, instanței care aprobă și, deci, unei autorități judiciare fără nicio îndoială independente, satisface pe deplin interesele de protecție juridică ale persoanei în cauză subliniate în Hotărârea Curții de Justiție din 27 mai 2019. Prin urmare, aceasta adresează Curții de Justiție întrebarea din dispozitivul prezentei ordonanțe.
- 24 III. Motivarea cererii de aplicare a procedurii preliminare de urgență

Întrebarea preliminară privește un domeniu menționat la articolul 107 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție. Persoana urmărită se află în prezent în arest preventiv în cadrul unei proceduri germane, care însă poate înceta în orice moment. Durata detenției provizorii în vederea extrădării care trebuie executată în continuarea prezentei perioade de detenție este limitată la două luni, în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) prima teză din IRG. Prin aplicarea procedurii preliminare normale există temerea că persoana urmărită ar urma să fie eliberată din detenție înainte de pronunțarea deciziei și ar putea să dispară din nou.

[omissis]

DOCUMENT DE LUCRU